

[Landbrugsministeren.]

Som bekendt er der her i Landet i de senere Aar oparbejdet en meget stor Svineproduktion. Det er derfor en Selvfølge, at naar England den 22. November foretog en Indskrænkning i Importen af Bacon, vilde det komme til at ramme os særlig haardt. Indskrænkningen gik ud paa at nedsætte Importen af Bacon med 15 pCt. sammenlignet med November—December 1931 og Januar 1932, altsaa Gennemsnittet af tre Maaneder. Det betød, at vi vilde komme ned paa en Udførsel til England paa ca. 108 000 Svin ugentlig. Sammenlignet med den tidligere Udførsel betyder det overordentlig meget. Jeg ser her bort fra de Uger, hvor vi har været særlig højt oppe paa Grund af et eller andet Forhold, f. Eks. Lockouten, men tager vi ellers den højeste Udførsel, udførte vi i Slutningen af Januar og Begyndelsen af Februar 1932 ca. 177 000 Svin om Ugen, og nu skal vi søge at komme saa langt ned som til 108 000. Begribeligvis vil dette medføre store Vanskeligheder. Der er nemlig neppe noget andet Land, der i Forhold til sit Indbyggertal har en saa stor Svineproduktion. Her i Landet bruger vi en 15 000—20 000 Svin om Ugen. Man vil altsaa se, at der kommer et stort Overskud, som hidtil har været udført til England, idet vi ikke tidligere har haft noget andet Marked, der var af nogen Betydning, og det vil jo altid være vanskeligt at komme ind paa andre Markeder. Paa det indenlandske Marked brugte vi sidste Aar ca. 1 Million Svin, og vi producerede over 7 Millioner. Det vil derfor være meget vanskeligt at foretage en Begrænsning, hvis den ikke organiseres paa en eller anden Maade. Og organiseres Begrænsningen ikke, kommer den alligevel, men saa sker det paa den Maade, at der foregaar et fuldkomment Prissammenbrud, og det kan jeg ikke tro, at nogen vil mene er rigtigt, bl. a. af Hensyn til Bevarelsen af den Svineproduktion, der har betydet saa meget for os i de senere Aar, idet Udførselen af Bacon har været den Vare, der har bragt det største Beløb hjem til Danmark. Hvis man tænker sig en frivillig Begrænsning, maa man være klar over, at i de vanskelige Tider for Landbruget med den daarlige Rentabilitet er Flæskeproduktionen sikkert noget af det, der klarer sig bedst. Den er ikke saa daarligt stillet som f. Eks. Smørproduktionen, for slet ikke at tale om Kødproduktionen. Derfor er det naturligt, om man indenfor Landbrugskredse i disse Tider har søgt, om jeg saa maa sige, at presse Citronen til sidste Draabe, søgt at producere saa mange Svin som muligt og derved klare

sig nogenlunde ud over Vanskelighederne. Man vil sikkert heller ikke faa en frivillig Indskrænkning af Produktionen, undtagen Priserne gaar meget langt ned, og det vil meget let medføre, at saa bliver Produktionen saa indskrænket, at vi faar for faa Svin til at fylde paa Markedet den Dag, da det bliver bedre. Det vil maaske endog gaa saaledes, at vi ikke en Gang kan levere de 108 000, som vi har Lov til at udføre til England i Øjeblikket. En saadan frivillig Begrænsning og meget stærk Nedsættelse af Prisen vil ogsaa først og fremmest komme til at gaa ud over de Landmænd, der er de økonomisk svageste. De, der har noget økonomisk Rygstød, vil bedre kunne klare Vanskelighederne og opretholde Produktionen, medens de andre bukker under og derfor ikke har nogen Svin den Dag, vi staar og har Muligheder igen. Alle er derfor formentlig enige om det rigtige i at gennemføre en Begrænsning organisationsmæssigt og med Støtte fra Statens Side. Det vil være umuligt for Organisationerne at gennemføre en saadan Begrænsning, hvis de ikke har den fornødne Lovhjemmel.

Af de to Principper, man maa fastholde ved en saadan Begrænsning af Svineproduktionen, er det første, at man maa begrænse i et saa ringe Omfang som nødvendigt. Det vilde være uklogt, hvis man gik hen og skar saa meget ned, at man ikke havde tilstrækkeligt til Udførselen til England. Og jeg maa ogsaa sige, at jeg vilde tro, at det ikke vilde være rigtigt at skære mere ned, end at man dog har en Reserve, saaledes at man kunde sætte ind, saa snart der kom en Lysning, saa man kan komme af med mere end i Øjeblikket.

Det næste, jeg vil nævne, er, at man maa søge at gennemføre denne Indskrænkning paa en saadan Maade, at man lægger saa faa Hindringer som muligt i Vejen for den naturlige Udvikling i vor Flæskeproduktion, for den tror jeg, man kan sige er noget specielt. Det er ikke saaledes, at vi indenfor Landbruget driver Flæskeproduktionen i samme Omfang og efter samme Regler, samme Principper, tværtimod. Det er derimod saadan, at en hel Mængde Landmænd udelukkende har interesseret sig for og gennemført en Produktion af Smaagrise og slet ikke for Fedning af Slagterisvin; der er andre, som udelukkende har beskæftiget sig med Opfedning af Slagterisvin og slet ikke haft Smaagrise, og atter andre, som har beskæftiget sig med begge Dele, og der er enkelte Landmænd, som slet ikke har interesseret sig for Flæskeproduktionen og ikke har haft Svin af nogen Betydning.